

Aap & Mol

bouwen een hut

Aap komt schuilen

Tik tik tik.

Mol kijkt op. Wat is dat?

Tik tik tik tik tik tik tik.

Het zijn regendruppels die op de bladeren vallen boven het hol van Mol. Het begint harder te regenen en het getik gaat over in een geruis van duizenden vallende druppels. Mol vindt het een heerlijk geluid. Hij heeft net wat spullen naar zijn rommelhol gebracht, en hij leest nu een boek bij het licht van zijn kachelkje. Mol legt het even weg om nog beter te kunnen luisteren naar de regen. Wat heeft hij het hier toch fijn in zijn knusse, warme, droge holletje.

Maar dan wordt het geruis doorbroken door een grote plof. Boem! Druppels spatten in het rond. Sissend belanden ze op het kachelkje, waarna ze meteen verdampen. Maar op de bril van Mol blijven ze liggen. Hij ziet niets meer!

‘Wie is daar?’ roept Mol ongerust.

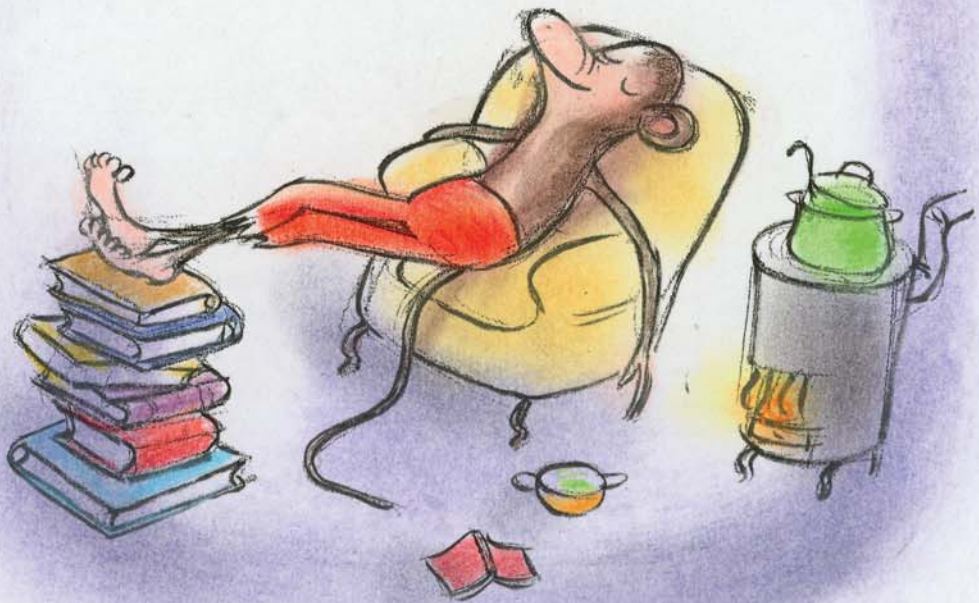
‘Ik ben het maar, Molletje.’ Het is Aap, hij is drijfnat en schudt zich nog eens goed uit. ‘Ik kom bij je schuilen. Mijn hut is doorweekt en mijn spullen zijn door de regen weggespoeld.’

‘Kom maar gauw bij de kachel zitten, Aap.’ Mol wil niet dat zijn vriend kou vat.

Uit het pruttelende pannetje op de kachel schept Mol een kom soep voor Aap.

‘Kijk uit, de soep is heet!’ roept hij nog, maar Aap slobbert de soep zo naar binnen.

‘Net wat ik nodig had,’ zegt hij. Hij zet de kom neer, leunt achterover en valt na een grote gaap in slaap.

Een echte hut

Mol dekt Aap toe met een dekentje en leest verder in zijn boek. Maar na een poosje legt hij het boek weer weg, hij moet steeds aan de hut van Aap denken.

Had Aap ook maar zo'n warm, knus hol als ik, denkt Mol. Maar Aap woont niet graag onder de grond, dat weet Mol. Hij woont liever in zijn kale boomhut, boven in de allerhoogste boom van het bos. Mol pakt zijn boek weer, maar in plaats van te lezen zit hij te denken of hij iets voor Aap kan doen.

'Hoera! Ik weet het!' Mol schreeuwt het uit van blijdschap.

Aap schrikt wakker.

'Aap,' roept Mol opgewonden, 'ik heb een goed idee: we gaan een hut voor je bouwen!'

‘Maar Mol, ik heb toch al een hut, mijn boomhut met het mooiste uitzicht van de wereld?’

‘Dat is geen hut, Aap, dat is een verzameling planken. We gaan een echte hut voor je bouwen, met vier muren en een dak, dan heb je nooit meer last van de regen.’

Even denkt Aap na: zijn hut een verzameling planken? Zijn geweldige hut in de allerhoogste boom van het bos en met het allermooiste uitzicht van de wereld? Maar diep in zijn hart weet hij dat Mol gelijk heeft. Zijn hut is fijn bij mooi weer, maar als het regent is het echt niks, hij heeft niet eens een dak.

De tekening van Aap

‘Goed idee, Mol! Laten we meteen beginnen.’

Aap springt op, maar Mol houdt hem tegen.

‘Het regent nog harder, Aap, luister maar.’

Het geruis is aangezwollen tot een hard geraas.

Het stormt buiten!

‘Kunnen we niet alvast iets doen, Mol?’ vraagt Aap ongeduldig.

Nu ze het plan hebben om een nieuwe hut te bouwen, kan hij niet wachten. Mol denkt na.

‘Ik heb ergens een boek over hutten bouwen,’ zegt hij dan. ‘Maar waar?’

Mol speurt in zijn boekenkast en bekijkt de stapels die overal in het hol liggen. Eindelijk vindt hij wat hij zoekt: een groot, dik boek. *Hutten bouwen voor beginners* staat erop.

‘Kom, Aap. We kunnen vast in dit boek zien hoe we een goede hut moeten bouwen.’

